



זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
20:49	20:06	19:07	תל אביב
20:52	20:09	19:05	ירושלים
20:49	20:07	19:08	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

מעלת הצדקה

כאשר חלה רבן יוחנן בן זכאי, נכנסו תלמידיו לבקרו, וראו אותו בוכה. 'מדוע הרב בוכה?' התעניינו התלמידים בחשש, והרי רבם הוא כה צדיק, כה גאון, מושלם בתורה, במידות ביראת שמים. מה יש לו לבכות כשהוא מבין שתיכף יסתלק מהעולם? ממה הוא חושש בעלייתו לעולם שכולו טוב?!

השיב להם רבן יוחנן בן זכאי והבהיר שסיבת בכיו היא העובדה שהוא עומד לעלות לבית דין של מעלה, ושם זה עולם אחר - עולם האמת, עולם בלי חכמות. בעולם ההוא אין קיצורי דרך, אין אפשרות לשחד את השופט. משמע, כי בעולם הזה אותו הוא עומד לעזוב - יכול אדם לשחד את בוראו בממון, וזה מטיב את גזר דינו, זה עשוי לשנות את גורלו מן הקצה אל הקצה, זה יכול להציל אותו - ממש כך, לשוחד הזה יש כח עצום!

ומהו אותו שוחד? כיצד יכול אדם לשלוח השמימה העברה בנקיאת, ולשפר את גזר דינו? כיצד יכול אדם לרשוע שיק, לגהץ כרטיס אשראי, ולשחד בכך את בית דין של מעלה? ובכן, מגלה המהרש"א שם, שכוונת רבן יוחנן היא לכח הצדקה. כשאדם בעולם הזה, שהוא עולם שיש בו חשיבות לכסף, נוטל מכספו שלו ונותן לעני, מעניק מכספו ליהודי נזקק - באותו רגע הוא 'משחד' כלפי שמיא, הוא שולח 'שוחד' לשמים, מטיב את גזר דינו באמצעות תשלום כסף!

כלומר, כשהודי נזקק פונה אלינו, כשעני מבקש את עזרתנו, כשגבאי צדקה בא לקראתנו, ואנו נזעקים לעזרת אח הנתון בצרה, מסייעים ליהודי עני ומך - לא רק לאוהו עני אנו מסייעים, לא רק לו אנו מעניקים מעט רווחה. פי כמה וכמה מזה אנו תורמים לעצמנו - כי אז אנו משמנים את המאזניים השמימיים ומטים אותם לטובתנו, אנו מבצעים פעולה גורלית מאוד לעתידנו, אנו יוצרים מציאות חדשה בשמים למעננו, אנו מפעילים צוות פרקליטים שמימי שמתחיל באותו רגע לעבוד בשירותנו! (הרב אשר קובלסקי)



הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הישיבה המוסדות

נרות שבת

שעת רצון הגדולה ביותר בשבוע היא בזמן הדלקת נרות שבת

שלהבת הנר, האר"י הק' היה מגלה לפי שלהבת הנר של שבת, מה יעבור עליו בכל השבוע. והשל"ה כ' נר דלוק גימ' שכינה והוא מנבא כמו נביא. זמן הדלקת הנר הוא זמן קדוש, שעת רצון גדולה מאד.

וחשוב מאד על פי הקבלה להקפיד שהבעל יכין את הנרות והאשה תדליק, וצריכה לעשות זאת בהתלהבות ושמחה! כי הוא עת רצון גדול ומסלק את הסט"א מהבית ומשרה את השכינה בבית. שעת הדלקת נרות הוא עת רצון גדול, ויכולה אז להתפלל על פרנסה וחינוך ילדים וכל מה שצריך.

ראיתי כתבה בעיתון לפני עשרים שנה, וזה תוכן הדברים: נרות השבת והילד שתמיד שמר שבת נהרג בתאונת דרכים בשבת. הילד אבי עייש ז"ל בן 12 הובא למנוחת עולמים בהלווייה רבת משתתפים שנערכה באשדוד, אבי היה בנו של מתי עייש מזכיר ועד התפקוד של נמל אשדוד, אביו של אבי ז"ל סיפר שבוע כשהוא ממרר בבכי על נסיבות התאונה, יום חמישי האחרון התקשרה הסבתא להורים אם אפשר לה לקחת את שלושת נכדיה לטיול סוף שבוע לצפון, האב התנגד לרעיון, אנחנו משפחה מסורתית והילדים שלנו לא נוסעים בשבת. פסק. אך הסבתא סוזן פורטל הצליחה ללחוץ על ההורים ובסופו של דבר הסכימו לשלוח את הילדים. ואז התחילו נורות האזהרה, ביום שישי הדליקה אשתי נר של האדמו"ר רבי ניסים מויאל, בכל שבוע אנחנו מדליקים נר כזה הנר דולק כהלכתו ודועך כעבור שעה, ביום שישי כבה הנר מיד לאחר שנדלק, לאחר מכן הדליקה נרות שבת, ממשיך מתי לספר, והנרות כבו מיד, הם לא התייחסו לסימנים, רק כשחזר מבית הכנסת שמע את הבשורה הנוראה, כי אבי בנו נהרג ושני אחרים נפצעו בתאונת דרכים, אמו של אבי עוד לא השתחררה מהאבל הנורא, ליבי ניבא לי רעות, מעולם לא כבו הנרות.

השבת היא מקור הברכה, אבל שבת צריך לשמור גם בעמק הבכא, אבותינו מסרו נפשם על קדושת השבת.

שנזכה לשמור את השבת כהלכתה!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

ני מלאכי השרת מלוין לו לאדם בערב שבת מבית הכנסת לביתו אחד טוב ואחד רע וכשבא לביתו ומצא נר דלוק ושלחן ערוך ומיטה מוצעת מלאך טוב אומר יהי רצון שיהא לשבת אחרת כך ומלאך רע עונה אמן בעל כרחו ואם לאו מלאך רע אומר יהי רצון שיהא לשבת אחרת כך ומלאך טוב עונה אמן בעל כרחו אמן.

אם היתה מריבה מלאך טוב עונה אמן, לכן, צריך שיהיה שלום בבית ברכה בבית, לקבל השבת בשמחה והתלהבות. ובערב שבת יש מריבות הרבה, כי השטן יודע שהשבת מקור הברכה או חלילה להפך, לכן את מאמציו הוא משקיע בערב שבת, יודע השטן כי אם יכעסו בשבת כל השבוע יהיה בכעס. ומספרת הגמ' על רבי מאיר, שהיה זוג שלא היה שלום בביתם, ובא רבי מאיר שם שלוש ערבי שבתות, והשכין שלום ביניהם. פגש בו השטן ואמר לו אתה סילקת אותי מהבית. כמה אדם צריך להתגבר על הכעס, שלא יטרוף נשמתו באפו.

ויש להסתכל בנרות מיד כשנכנס הביתה, שזה סגולה להאיר נשמתו, וכן יביט בכוס כשמקדש שזה סגולה לעלייה רוחנית! שבת קודש אוצר של סגולות!

וכתוב המקובלים, שיש כ"ב צינורות של טעם בעולמות העליונים, ובזמן קידוש נפתחים כל הצינורות ונשך שפע גדול ממרומים על בני הבית. ולכן אומרים פרק אשת חיל שיש בו כ"ב אותיות, כנגד כ"ב הצינורות העליונים שנפתחים לברך את הבית. נבין מהי מעלת הקידוש, ומהי המעלה של שבת קודש! אנחנו יהודים ולא גויים, מה אתה מחפש ברחוב? תבוא לשבת קודש ותראה איזה הרגשה נפלאה, איזה שמחה! אדם יש לו חנויות מלאות יהלומים, כשרק חושב על זה אין קץ לשמחתו, והשבת קודש זה הרבה יותר!

כתוב ביסוד ושורש העבודה, שמי שמקבל את השבת בשמחה ומוציאה בשמחה, מובטח לו שבוע מוצלח, ביום שישי שרים לכה דודי בנעימה, וגם לפני ערבית במוצאי שבת שרים בעינוג. ואומר עוד: שהמפתח לקבלת כל התפילות בעולמות העליונים, הוא לומר מזמור שיר ליום השבת בשמחה!

הדלקת הנרות בבית משרה את השכינה בבית ומסלקת את הטומאה. וראו בספרי הקבלה, שלוש ייחודים נוראים יש בנרות שבת. יש סוד הנקרא סוד

ההקדשה השבועית

הצנים הם אנוש לתקיים אלפי טעמים מאור המשרה להצלחתכם או לענין קירובכם ההקדשה נעשית: 05-04-03-03-04-04

לימינו
ידן חיה בת הדס יוסי בן רחל צורי בן רחל דייה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה אלדד בן חוה ספיר בת עליזה לילך בת עליזה

לחובלת
אסף בן חיה רושין בן דיה אלעד בן ענה אלדד בן ירדנה

לעילי שבת
שלמה בן ג'ון סגילית בת חנה חן בן חיה שמעון בן ירלדה יואב בן חנה



סיפור לשבת

הרב צבי נקר

מי הם גיבורי החיים

כמה פעמים קרה לנו שביקשנו דבר מה מהאישה, מהילדים או מאחד החברים, והלה השיב לנו: "סליחה לא שמעתי, אפשר לחזור". בפעם הראשונה, זה לא קשה, אנו חוזרים ואומרים לו. אך אז הלה שוב מעקם את פרצופו ואומר: "אני מצטער, לא שמעתי, אפשר לחזור". או אז באותו רגע, רבים מאיתנו כבר מתמלאים בכעס ועצבים וחלק מאיתנו מציעים לו ללכת לתור הקרוב אצל רופא השמיעה באיזור.

ואם אף בפעם השלישית הוא לא שמע, אנו מגלים לו כי אבדה תקוותו, ואנו מוותרים על הבקשה.

אומר לנו שלמה המלך: "טוב ארך אפים מגיבור, ומושל ברוחו מלוכד עיר" (משלי ט"ז, ל"ב). אדם שהינו ארך אפיים, המושל ברוחו, הינו אדם מיוחד העדיף על גיבור גדול שלכד עיר שלימה, כי מידת הסבלנות היא הגבורה הגדולה.

את המעשה המדהים הבא סיפר הרב יעקב כהן שליט"א:

"בעת שהיה הרב הצדיק ר' מרדכי אליהו זצ"ל, הרב הראשי לישראל, קיבל הוא מידי יום טלפונים רבים מרבנים ואנשים חשובים מהארץ ומהעולם. באחד הימים, בביתה של אישה אחת התקלקלה מכונת הכביסה, והיא היתה חייבת בדחיפות טכנאי שיתקן לה את המכונה.

היא פתחה מסמך עם מספרי טלפונים של כל מיני אנשי מקצוע ואנשים חשובים, ומצאה למזלה שורה שכתוב בה: טכנאי כביסות-052... שמו של הטכנאי היה כתוב בצמוד לשמו של הרב מרדכי אליהו.

האישה, שלא שמה לב, התבלבלה והתקשרה בטעות למספר ביתו של הרב הראשי לישראל, הרב מרדכי אליהו זצ"ל.

"שלום האם הגעתי לטכנאי כביסות?" שאלה האישה, "לא, אני מאוד מצטער אך זו טעות",

השיב הרב בענווה.

לאחר מספר דקות, ניסתה האישה שוב את מזלה והתקשרה למספר שהיה כתוב ליד הטכנאי. השורות שהיו כתובות צמודות זו לזו בלבלו אותה והיא שוב התקשרה לביתו של הרב מרדכי.

"שלום, האם הגעתי לטכנאי?" היא שאלה, "לא, אני מצטער, אך כנראה זו שוב טעות", השיב הרב בשנית. האישה התנצלה וניתקה שוב.

לא עוברות כמה שניות והאישה שוב מנסה את מזלה, היא מתקשרת שוב בטעות אל ביתו של הרב, כשהיא בטוחה שהפעם היא תגיע אל הטכנאי.

שוב שואלת: "שלום, אני מדברת עם הטכנאי?"

"אני מצטער, אך זו שוב טעות, אינני מתקן מכונות", השיב הרב כשהוא לא חושף את אישיותו.

האישה הרגישה כה לא נעים ואמרה: "אני ממש מצטערת על הטעות בפעם השלישית, אך התקשרתי למספר של טכנאי מכונות, מפני שאני מחפשת אדם שיתקן לי את מכונת הכביסה שהתקלקלה, שהרי מחר אמורים להגיע לי אורחים ואינני יכולה לארח אותם כך", החלה לספר לרב את עלילותיה.

הרב, בגודל ענוותנותו, התעניין ושאל: "האם את זוכרת מה שמו של מתקן מכונות הכביסה שלך?" אך היא אמרה כי אינה זוכרת בדיוק את שמו. הרב ביקש ממנה לחכות רגע על הקו.

בינתיים, הלך הרב לארון והביא מדרך 'דפי זהב'. הוא פתח בערך 'טכנאי' והחל לעבור איתה שם שם, על כל טכנאי הכביסות, בתקווה

שתיזכר בשמו של הטכנאי.

עד שהזכיר הרב את אחד הטכנאים, קפצה האישה ממקומה ואמרה כי הוא אכן אותו אחד. הרב שמח מאוד ואמר לה: "תכתבי, אני אקריא לך את המספר שלו".

האישה שמחה וביקשה מהרב האם יוכל להמתין עד שתביא עט לכתיבה. הרב ענה כי הוא ממתין בשמחה.

האישה הביאה את העט, אך אז כשבאה לכתוב היא התנצלה ואמרה שלא שמה לב שהעט לא עובד, וכי היא מבקשת אם אפשר להמתין עד שתביא עיפרון.

"בשמחה, אני ממתין", ענה הרב בנחת.

היא הביאה עיפרון, אך גם אז כשהחלה לכתוב נשבר לה השפיץ.

היא שוב התנצלה, והרב אמר בחיוך כי הוא יחכה והכל בסדר, עד שלבסוף כתבה היא את המספר לאשורו.

לבסוף, הודתה האישה לרב ושאלה "אפשר רק לדעת עם מי דיברתי?"

"מרדכי אליהו", ענה הרב בפשטות.

האישה הזדעזעה בכל גופה "הרב מרדכי אליהו?" וביקשה אלף מחילות.

הרב חיך ואמר שאין על מה למחול.

מהסיפור הנפלא הזה שמובא בספר "המתענגים בה", לומדים אנו מוסר השכל חשוב ונפלא. בבית, בכביש ובחנות יש לנו הזדמנויות רבות לעבוד על מידת הסבלנות ולהיות גדולים יותר מגיבור ומושל עיר.

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

"האם את זוכרת מה שמו של מתקן מכונות הכביסה שלך? בינתיים הלך הרב לארון והביא 'דפי זהב'..."

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגורכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-61-50-203

*ההפצה הינה בטחור סמלי



הלכות שבת

שאלה: אדם ששכח ושם בטעות מרק שהצטנן על הפלאטה בשבת, האם מותר לו ולבני משפחתו לאכול את המרק הזה?

האם שייך בישול בתבשיל שכבר נתבשל פעם אחת?

נאמר במשנה (שבת קמה:), כל שבא בחמין (שנתבשל) מערב שבת, (אע"פ שצטנן), שורין אותו בחמין (בכלי ראשון, דהיינו כלי שהיה על האש ועדיין יש בו כח לבשל) בשבת. ומכאן מבואר יוצא, שאין איסור בישול אחר בישול, שכל שהתבשיל נתבשל פעם אחת, שוב לא שייך בו מלאכת בישול.

אמנם בגמרא (שבת לד.) כתוב, ואמר רבא, מפני מה אמרו אין טומנין (את הקדרה) בדבר "שאינו" מוסיף הבל (אינו מוסיף חום אלא שומר שלא יצטנן) משחשכה, גזרה שמא ירתיח. ופירשו הראשונים, שמא ימצא קדרתו שצטננה כשירצה להטמינה (פירוש, שירצה לעטוף הקדרה לשמור חומה בבגדים וכדומה, לאחר צאת הכוכבים) וירתיחנה תחילה, ונמצא מבשל בשבת.

יוצא שחששו חז"ל שמא ירתיח בשבת קדרה שנתבשלה והצטננה, מבואר יוצא, שכל מה שהזכרנו שאין בישול אחר בישול זה דוקא בתבשיל יבש (כגון אורז, קוסקוס, וכדומה), אבל בתבשיל לח (כגון מרק ירקות וכדומה) כן שייך בו מלאכת בישול אף לאחר שנתבשל כבר, ואסור לעשות כן בשבת. וכן פסקו חלק מהראשונים שיש בישול אחר בישול בלח.

אולם יש שגרסו בגמרא שם, מפני מה אמרו אין טומנין בדבר "המוסיף" הבל משחשכה, גזרה שמא ירתיח. ופירשו הראשונים, אם נתיר לטמון בדבר המוסיף הבל (המוסיף חום) מבעוד יום, שמא תרתח הקדירה בשבת, ויצטרך לגלותה עד שתנוח רתיחתה ויחזור ויכסה בשבת, ונמצא טומן בדבר המוסיף הבל בשבת, שהוא אסור. ולפי זה החשש הוא לא משום שיבוא לבשל קדרה בשבת אלא שיבוא להטמין קדרה בשבת. ולפי זה אין ראייה שיש בישול אחר בישול בלח.

ברם יש ראשונים שכתבו גבי מה שאסרו חז"ל (שבת מ.) להניח קיתון סמוך לאש במקום שיכול להתבשל, שכל זה דוקא בדבר שלא התבשל אבל צונן שנתבשל מותר. וזוהי שלא חילקו בין לח ליבש, למד מרן הבית יוסף (ס' שח ס"ד) שדעתם היא שאין הפרש בין לח ליבש, ואין בישול אחר בישול אפילו בלח. [ואחד מהראשונים כתב, שהמים שהתחממו וקיבלו צורת החום, גם כי יתקררו, יקבלו צורת החום שנית יותר בקלות, מפני שהחום הראשון חלחל ודקדק חלקיהם. (דרשות הר"ן פ"ח הקדמה שלישית). ואפשר שזוהי נחלקו האם שינוי זה שהמים התחממו יותר בקלות מכח הבישול הראשון חזק בשביל להחשיב את המים כמבושלים או דוקא כשמתרכך הקשה או להיפך].

וכיון שמחלוקת הפוסקים באיסור תורה וספק של דין שהוא אסור מהתורה יש להחמיר, הכריע מרן בשלחן ערוך (ס' שח ס"ד) להחמיר, שתבשיל שנתבשל כל צרכו יש בו משום בישול אם נצטנן, וכו', והני מילי בתבשיל שיש בו מרק, אבל דבר שנתבשל כבר והוא יבש מותר לשרותו בחמין בשבת.

איסור הנאה ממעשה שבת

מעשה שאסור לעשותו בשבת, אם נעשה בשבת, מהתורה מותר ליהנות ממנו, שנאמר (שמות לא, יד) "ושמרתם את השבת כי קדש היא לכם", ודרשו חז"ל, היא קודש, ואין מעשיה קודש. מכל מקום קנסו חכמים שלא להנות ממעשה שבת. (כתובות לד.)

ולפיכך, אע"ג שפסק השו"ע שיש בישול אחר בישול בלח ואסור להניח לכתחלה תבשיל לח שצטנן על הפלאטה, מכל מקום בדיעבד אם עבר והניח ונתחמם חום שהיד סולדת בו, נראה שמותר באכילה בשבת, כיון שכל האיסור של מעשה שבת אינו אלא קנס מדרבנן, וכיון שיש מחלוקת אם יש בישול אחר בישול בלח וכנזכר לעיל, אומרים, ספק דרבנן להקל.

להלכה: אף על פי שהלכה רווחת שיש בישול אחר בישול בלח, מכל מקום מי שעבר והניח תבשיל של מרק שצטנן על פלאטה חשמלית וחיממו חום שהיד סולדת בו, בדיעבד אין התבשיל נאסר משום מעשה שבת. (חזון עובדיה שבת ח"ד עמ' תכב)



אימון אישי הרב אהרן פרידמן

התמכרויות נפוצות

• התמכרות לאלכוהול, שתיינות. המשתכר מתבזה ומרגיש מושפל, אבל אינו מצליח להתאפק מלשתות ואינו מצליח להגביל את כמות השתייה שלו. ברגע שהשתיין מפסיק ליהנות מעצם השתייה, והוא מרגיש משיכה עזה ובלתי נשלטת למשקה המשכר, הנאתו שוב אינה מטעם היין כשלעצמו אלא מעצם העובדה שהוא משתכר ושוכח את צרותיו.

• משחקים כמו קלפים ושח-מט עלולים למכר יש אנשים השוקעים בהם בצורה אובססיבית ובלי שום מגבלה של זמן, ודוחים לצורך כך את כל הדברים האחרים שעליהם לעשות. במילים אחרות: הם בורחים למשחק ושוכחים את כל העולם.

• התמכרות לעבודה. זוהי דרך "אינטליגנטית", אך בעיקר - סמויה, של התמכרות ובריחה מקשיים בבית או בסביבה. המתמכר הזה מקדיש את כל חייו לעבודה או לעסקנות ציבורית, ואינו ממלא את חובותיו בבית. הוא מזניח את הקשר עם בני משפחתו, ושום הסברים או מריבות אינם מצליחים להביאו לאיזון הנכון בין הבית לעבודה. הוא בורח שוב ושוב למקום עבודתו, ולעיתים אף מצפה שיעריכו אותו על שהוא עובד קשה כל כך. לפעמים התמכרות לעבודה משמשת מוצא של כבוד ופתרון חלקי לבעיות ב'שלוש בית'.

• התמכרות למחשבים ולצעצועים דיגיטליים היא התמכרות "חדשה", יחסית. המכורים לזה אינם מסוגלים להתנתק מהמחשב אפילו לזמן קצר בתים רבים נהרסו בעקבות התמכרות זו, מפני שהמכור הקריב את הבית על יושביו למען המחשב. לא בכדי נפוץ היום בעולם הביטוי "אלמנת מחשבים", המתאר בעל שהתמכר למחשבים ואינו יכול או אינו מוכן להתנתק מהם.

• הימורים. ההתמכרות להימורים נחשבת לאחד הדברים הקשים ביותר לגמילה. המכורים להימורים מגיעים להפסדים עצומים. לא פעם הם מפסידים אפילו את ביתם, כאשר הם זקוקים נואשות להמה, והם אינם מסוגלים לשלוט בעצמם.

• התמכרות לחומרים כמו סמים, סיגריות וכדומה. זוהי התמכרות מסוג אחר, מפני שיש לה השפעה פיזית ישירה על גוף האדם. בהתמכרויות אלו המוח נעשה זקוק לחומר כלשהו, ואם הוא אינו מקבלו מופיעים אצל המכור תסמינים פיזיים קשים שהוא אינו יכול לעמוד בפניהם. בכלל זה ההתמכרות לקפה, וכן לסוגים שונים של תרופות, במיוחד למשככי כאבים ולכדורי שינה.

אחת הסכנות הגדולות בהתמכרות לסמים ולתרופות היא, שעם הזמן הגוף זקוק לכמות רבה יותר של החומר. שוב לא מסתפקים במינון שהרגיע אתמו, ומדי תקופת מה מרגישים צורך להעלות את המינון. במצבים מסוימים זה עלול לפגוע בבריאות ובמערכות הפנימיות של המתמכר, ואפילו להגיע לאובדן חיים, ה' ירחם.

במקרים קלים של התמכרויות או כאשר ההתמכרות עדיין לא קנתה שביטה והאדם בתחילת הדרך, קל יחסית לטפל בזה. ראשית צריכים לטפל בבעיות הרגשיות ובמטענים הכבדים המעיקים על האדם ושמהם הוא מנסה לברוח באמצעות ההתמכרות. רק כאשר מתקדמים בטיפול הרגשי אפשר לבנות תכנית טיפולית המתמקדת בהתנהגות, מגדירים את ההתנהגות שמבקשים לשנות, ועובדים בהתאם לתכנית מדויקת במטרה לשנות את ההתנהגות.

בשלב מתקדמים יותר של ההתמכרות, הטיפול מורכב ומסובך הרבה יותר, מאחר שברבים מן המקרים הגורם להתמכרות הוא התעללות טראומתית שארעה בעבר. יש מקרים שבהם מטפל פרטי אינו יכול להועיל אלא צריכים להגיע למרכז גמילה. שם בונים תכנית עבודה מקיפה שבה שותפים כמה אנשי צוות מקצועיים. הם עובדים בצורה אינטנסיבית, עד שהאדם מצליח להשתחרר ממשטעניו הרגשיים ולומד לשלוט במעשיו ולקחת אחריות על חייו.

רגע חושבים

הרב ישראל לוגסי



תספיק להיות ממורמר

ובכעס, אדרבא, עוד רוצים כמה שיותר מהר לפיסם ולרצותם, והוא מה שמשחית בכך את נפש ילדיהם ביותר, שכן מחנכים בכך את הילד שאכן צודק הוא, מגיע לך... תדרש... תתבע... אל תותר לעולם... תמיד תהא עומד על שלך... אל תתן לאחרים לנצל אותך... וכיוצא.

ובהחלט כפי חנוכם כך המה התוצאות, הילדים שגדלים בחנוך שזכה, כך דרכם לאורך כל חייהם, עם חבריהם, מוריהם, נשותיהם, ואחר כך מעבירים חנוך שזכה לילדיהם.

וגם אם חוששים שלא יאבד הבן את בטחונו העצמי, ישנם דרכים ישרים לבעיה זו, אולם לא בדרך של השחתת מדותיו.

ומכאן מתחיל ונגמר הגיהנם של החיים, אין ענש "גיהנם" לאדם בחיים חיותו כמו כאשר חי את חייו כנרדף, עשוק, מנצל, נחיתי, מקפח, מפלה, ממרמר, מאכזב, מתלונן ומתאונן, זה הרי מה שמביא לקנאה ותחרות.

מאידך, אין "גן עדן" לאדם בחיים חיותו כמו כאשר חי את חייו בספוק, שמח בחלקו, לא חיבים לי כלום... לא מגיע לי כלום... תודה על כל פרט... כל "יש" אפלו קטן - גדול הוא בעיניו, כל "אין" אפלו גדול - קטן הוא בעיניו, זהו שחייו חיים מאושרים, תמיד חש הוא שחי ב"הפתעות" שכן כאשר חש האדם לא מגיע לי, אזי כל מה שמקבל הוא כהפתעה בעיניו. אם כן כמה הפתעות יכולים להיות בחייו? הלא לאין ספור...

מעשה היה באחד שעבר יסורי רווקות ממשכת, הציעו לו אשה המתאימה לו, אלא שהיה לה בעיה עם ילודה, והודיעו לו על כך מראש, אדם זה היה חפץ מאד להתפטור ממצב רווקותו, ולכן השיב, לא מפריע לי הדבר, מה שחשוב לי זה להתחתן ולהפסיק את חיי רווקותי, שבכך חיי אינם חיים, ולשמחתו לא היה קץ על שזכה למצא זוגו.

לאחר כמה חדשים ראו עננה של עצב על פניו, ושאלוהו האם יש בעיות בשלום בית? השיב: חלילה, אשה כמוה לא הייתי מוצא. נו, ואם כן למה פניך נפולות? השיב: ומה יהיה עם בנים...?

מה קרה כאן?

מתחלה ראה את ה"יש" - הטוב - בזכויות מגדלת, אשה, זוג, והיה "החסר" - בנים - קטן בעיניו, לאחר נשואיו, התגמד אצלו ה"יש" - הטוב - אשה, וממילא "החסר" - בנים - נראה בזכויות מגדלת...

מעתה נבין מדוע בדרונו יותר מתמיד מצויים תחושות האכזבה, העגמת נפש, החצפה, הכפירה בטובה, ההתאוננות, ההתבכנות, ההחמצת פנים, הזלזול, התביעה, וכיוצא.

הסבה לכך, דורנו הירוד בחנוכו בתכלית הירידה, דורנו מחנך לאגואיסטיות, מגיע לי... חיבים לי... לכלם יש - חייב שיהא גם לי...

ההורים משועבדים לילדים, לטפשותם, לתביעותיהם, מתיראים ומתרגשים מהחמצת פניהם ומתחושת נחיתותם המפרזת. אצים ורצים למלא רצון ילדיהם כעבדים המשמשים את אדוניהם, לא חשים בהעלבתם של הילדים המעליבים אותם, בסגנון בקשתם, בתביעותיהם, בחוצפתם

למאמרים נוספים של הרב ישראל לוגסי בקרו באתר 'ישיבת אור דוד'



תיקון הנפטרים

חידוע שכתב רבי יהודה פתיה

עושה נחת רוח גדול לנפטר

ומצילו מן הדין.

בכה התיקון לתקן את נשמת הנפטר,

להוציאו מייסוריו ולהעלותו לגן עדן.

וחשוב מאד שכל אחד יעשה את התיקון לקרוביו וזה חסד של אמת ובזכות זו הנפטר יתפלל עליו בשמים וימליץ יושר עליו.



למסירת שמות ניתן להתקשר למשרדי הישיבה 03-570-12-12